

Wnioski z III Afrykańskiego Spotkania Świeckich Misjonarzy Kombonianów Anchilo, Mozambik, 24-30 lipca 2017

Wstęp

III Afrykańskie Spotkanie Świeckich Misjonarzy Kombonianów odbyło się w Anchilo (Mozambik) w dniach 24-30 lipca 2017. Wśród uczestników było 7 misjonarzy kombonianów (MCCJ), 1 siostra kombonianka (CMS), 9 świeckich misjonarzy kombonianów (ŚMK) oraz 4 osoby świeckie z innych grup. Uczestnicy reprezentowali 8 państw.

Czujemy, że jesteśmy na drodze, którą rozpoczęliśmy w Layibi (2011) i kontynuowaliśmy w Kinszasie (2014). Kochamy nasze powołanie ŚMK i czujemy się wezwani do zrobienia wszystkiego, co możliwe, by wprowadzić je w życie w naszej afrykańskiej rzeczywistości, mimo wszelkich wyzwań, które napotykamy. Chcielibyśmy zachęcić wszystkie grupy, by znalazły drogę do realizacji misyjnego aspektu naszego powołania – by stworzyć misyjne wspólnoty wewnątrz kraju, ale też by znaleźć drogi do rozpoczęcia misji poza granicami naszego państwa.

Niech lokalni i zagraniczni ŚMK trzymając idąc ramię w ramię podążają wspólnie, by zrealizować marzenie Comboniego „Zbawić Afrykę przez Afrykę”.

Po naszych wspólnych refleksjach, doszliśmy do kilku wniosków, które pozwolą każdej prowincji przygotować plan działania. Poniżej znajdują się wnioski podzielone tematycznie.

Organizacja

Zgadza się, że obecna struktura ŚMK jest dobra. Problemem jest to, jak wprowadzić w życie decyzje podjęte przez międzynarodowe komitety oraz podczas międzynarodowych spotkań.

- Musimy skupić się na wprowadzeniu w życie decyzji podjętych na poprzednich spotkaniach (zarówno kontynentalnych, jak i międzynarodowych).
- Musimy popracować nad komunikacją pomiędzy komitetami i poszczególnymi grupami w różnych państwach.
- Jako że mamy jedną grupę ŚMK w każdym kraju, która składa się z lokalnych i zagranicznych ŚMK, powinniśmy mieć wspólny program przygotowany podczas zebrania całej grupy oraz jedną ekipę koordynującą, która dzieli się odpowiedzialnościami i razem podejmuje ważne decyzje. Ci ŚMK, którzy mieszkają blisko siebie, powinni także spróbować mieć wspólnie różne aktywności, modlitwy, posiłki, formację itd.

Formacja

Jak też zostało ustalone w Kinszasie i Layibi, formacja powinna być priorytetem.

Powinniśmy wymieniać się naszymi programami i tematami formacyjnymi (pomiędzy poszczególnymi grupami, ale też z Afrykańskim i Centralnym Komitetem), tak byśmy mogli podejmować tę drogę wspólnie.

Już w Layibi postanowiliśmy, że w fazie rozeznawania powołania, powinno się odbyć doświadczenie wspólnotowe i misyjne. Powinniśmy zobaczyć, jak to wprowadzić w życie. Każdy kraj powinien przeanalizować swoją sytuację i przygotować się do przeprowadzenia tego doświadczenia – przygotować konkretny program aktywności i

modlitw, znaleźć osobę, która będzie opiekowała się kandydatami podczas doświadczenia, ustalić jego długość (np. 3-4 tygodnie). Jeśli w kraju znajduje się wspólnota ŚMK, doświadczenie powinno odbyć się tam. W wypadku, gdy doświadczenie odbywałoby się w innym miejscu, kandydaci powinni mieć towarzyszenie ŚMK. W przypadku, gdy w kraju nie ma wspólnoty ŚMK, możemy rozważyć wyjazd do innych prowincji bądź też zorganizowanie doświadczenia we współpracy z MCCJ lub CMS.

Misja

Wyjazd na misję „Ad gentes” jest wciąż wielkim wyzwaniem w afrykańskiej rzeczywistości, przede wszystkim ze względu na sytuację ekonomiczną, różnego rodzaju sytuacje rodzinne czy też brak odpowiedniego przygotowania.

- Powinniśmy myśleć nie tylko o wyjeździe zagranicę, ale też o zaangażowaniu wewnątrz własnego państwa. Powinniśmy wychodzić do naszych własnych ludzi, własnych biednych i odrzuconych, może w innych częściach kraju. Powinniśmy przeanalizować, gdzie ludzie potrzebują naszej obecności i służby, biorąc pod uwagę nasze własne możliwości.
- Powinniśmy zachęcać naszych ludzi do rozważenia możliwości wyjazdu z własnego kraju. Powinniśmy przeanalizować wyzwania jak i rozwiązania, także z prowincją.

Finanse

Zgodziliśmy się, że powinniśmy kontynuować wprowadzanie w życie uzgodnień ze spotkania w Kinszasie:

- Chcemy połączyć aspekt finansowy z naszą duchowością, tak by żyć życie opierające się na Bożej Opatrzności. W związku z tym, każda grupa powinna włączyć do swojego programu formacyjnego temat o tym, jak odnosimy się do swoich finansów, opierając swoją stabilizację i zaufanie na Bogu.
- W procesie do osiągnięcia niezależności finansowej, zachęcamy poszczególne grupy, by kształtowały swoich członków w zakresie różnych ekonomicznych aspektów, takich jak projekty rozwojowe oparte na lokalnych potrzebach, poszukiwanie różnych źródeł na pozyskanie funduszy, prowadzenie rachunkowości itp.
- Wiedząc, że wszyscy należymy do jednej rodziny ŚMK, jesteśmy wezwani do odpowiedzialności za i do wspierania grupy. W związku z tym wszyscy ŚMK muszą mieć wkład w fundusz lokalnej grupy. Z tego funduszu grupa powinna wspierać też międzynarodowy wspólny fundusz, zarządzany przez Centralny Komitet ŚMK.
- Jesteśmy też wezwani, by inspirować lokalny Kościół i wszystkich ludzi dobrej woli, by wspierać naszą misyjną aktywność.
- W celu osiągnięcia niezależności finansowej, zachęcamy grupy, by rozpoczęły działania przynoszące dochód, takie jak praca rolnicza, tuczenie zwierząt, prowadzenie apteki, kina, punktów z internetem i ksero, wytwarzanie lokalnych rękodzieł, konferencje, formacje, dialog i promocję różnych wydarzeń.
- Nie jest wystarczające zaangażować się w projekty, trzeba też zdawać raporty finansowe z wielką przejrzystością (księgowość, konta bankowe z więcej niż jednym podpisem...).

Rodzina komboniańska

Powinniśmy współpracować z rodziną komboniańską, być obecni podczas różnych wydarzeń, świąt i spotkań, gdy jesteśmy na nie zapraszani. Także powinniśmy brać inicjatywę w organizowaniu różnych programów razem.

Tam, gdzie są obecne inne grupy żyjące tym samym charyzmatem, powinniśmy nawzajem się poznawać i szukać dróg do współpracy.

Sprawiedliwość, pokój i integralność stworzenia (JPIC)

Już w Layibi rozmawialiśmy o tym, jak ważne jest zaangażowanie się w JPIC i uznanie tego za jeden z naszych priorytetów w Afryce. Czujemy się zainspirowani encykliką „Laudato Si” oraz naszym własnym komboniańskim charyzmatem. Tym razem chcemy zachęcić ŚMK w Afryce, by wprowadzić w życie kilka konkretnych pomysłów:

- Zwiększenie wrażliwości w grupach ŚMK i zapewnianie formacji na temat JPIC (może ktoś z grupy zostanie promotorem JPIC), tak byśmy byli dobrze przygotowani do rozpoczęcia pracy w tej dziedzinie.
- Szukanie ludzi i organizacji, z którymi moglibyśmy współpracować (np. komisja JPIC w parafii czy diecezji, rodzina komboniańska, organizacje pozarządowe czy inne organizacje społeczne), by wspólnie przeanalizować sytuację i przygotować plan działania. Nie możemy pracować sami, potrzebujemy sieci ludzi i instytucji, zarówno lokalnych jak i międzynarodowych.
- Zachęcanie i zwiększanie świadomości wśród ludzi w naszej parafii, mieście, diecezji itd., poprzez promocyjne warsztaty, spotkania itp.

Komunikacja

Potwierdzamy postanowienia ze spotkań w Layibi i Kinszasie: komunikacja jest podstawą powodzenia misji i odpowiedzialnością każdego z ŚMK, tak jak to było także dla św. Daniela Comboniego.

- Przejrzysta i ciągła komunikacja powinna być ustanowiona i utrzymywana przez wszystkich ŚMK. Powinniśmy być w kontakcie z:
 - Członkami własnej wspólnoty ŚMK
 - Ekipą koordynującą
 - MCCJ odpowiedzialnym za ŚMK i z prowincjałem
 - Komitetem Afrykańskim
 - Komitetem Centralnym
- Ekipa koordynująca Komitetu Afrykańskiego przygotowuje specjalny dokument dotyczący komunikacji, który będzie narzędziem dla wszystkich ŚMK, odpowiadającym na pytania dotyczące procedur komunikacyjnych, struktury, dat zdawania poszczególnych raportów, jak i wszelkich pozostałych tematów dotyczących komunikacji.
- Stworzenie grupy na WhatsApp'ie dla wszystkich koordynatorów ŚMK w Afryce.

Wnioski ze spotkania kombonianów (MCCJ) i kombonianek (CMS) odpowiedzialnych za ŚMK, które odbyło się 29. lipca 2017 w Anchilo (Nampula, Mozambik).

Po owocnym dzieleniu się uczestników spotkania, pojawiły się następujące propozycje:

1. Propozycja na spotkanie międzynarodowe ŚMK w 2018 roku: unikać językowego podziału na „lokalnych” i „zagranicznych/międzynarodowych” ŚMK (tworzy to podziały i wprowadzania niejasności w celu grupy). Troszczyć się o to, by nie odrzucać grup ŚMK tworzonych w kraju. Zamiast nazwy „wspólnota międzynarodowa”, powinna być „wspólnota priorytetowa”.
2. Podczas formacji powinien być położony nacisk na interkulturalność.
3. ŚMK żyjący w tym samym kraju powinni wspólnie organizować swoją pracę, wspólnie planować i ewaluować wykonaną pracę.

Komitet Afrykański, Anchilo 2017.

